

tægt ad andre Veje og dog nyde Aldersrente, tror jeg, at der principielt vil blive nogen Strid. Alle er sikkert enige om, at det vil være gavnligt ikke blot for vedkommende selv, men ogsaa for Samfundet, at denne Sparsommelighedstendens begunstiges paa en saadan Maade som her i Loven foreslaaet, men jeg indrømmer, at naar dette Spørgsmaal skal føres ud i Praksis, naar man skal fastsætte faste Takster, Fradragsregler o. s. v., er det selvfølgelig meget vanskeligt at træffe saadanne Bestemmelser, at der ikke altid vil kunne paavises Grænsetilfælde, hvor man efter det ene eller det andet Partis Mening, ikke akkurat har truffet det rette. Jeg er fuldstændig klar over, at der ogsaa i saa Henseende vil fremkomme Kritik baade i dette høje Ting og i den offentlige Mening, blandt Vælgerne, paa Møder og i Pressen. Selve de faste Taksters Højde, saaledes som de er foreslaaet i § 5, tror jeg ikke i synderlig Grad vil blive kritiseret. De ligger i Virkeligheden ret nær op ad de faste Takster, der blev foreslaaet i den tidligere Aldersrentelov, og paa ingen mulig Maade under det, som de Herrer Socialdemokrater, da de fremsatte deres private Lovforslag i 1917—18, havde sat som Minimaltakster. Jeg indrømmer, at det var Minimaltakster, Socialdemokraterne den Gang foreslog, men naar man foreslog Minimaltakster, har man dog derved indrømmet, at der maa være nogen, der kan nøjes med den minimale Takst, og den laa saa betydeligt under de nu foreslaaede Takster, at jeg antager, de Herrer Socialdemokrater vil indrømme, at hvis vi sammenligner den økonomiske Tilstand, da de forelagde deres Forslag i 1917—18, med den Tid, vi nu lever i, og den Nedgangstid, vi yderligere gaar i Møde, kan det ikke siges at være særlig knapt, naar Venstres Ministerium her foreslaar faste Grundtakster, som ligger betydeligt, meget betydeligt over de Minimaltakster, som det socialdemokratiske Parti foreslog i sit private Forslag i 1917—18. Der er neppe nogen, der vil bestride Rigtigheden af, at den højtærede Minister har fundet det nødvendigt at tage Hensyn til den Omstændighed, at Leveforholdene, Varernes Dyrhed og hele Leveniveauet nu er betydelig forskellige fra, hvad de var den

Gang, ikke blot i København, Provinsbyerne og Landkommunerne, men ogsaa indenfor forskellige Arter af mindre Byer og i særlig Grad ogsaa indenfor Landkommunerne omkring i Landet. Dette er Grunden til, at den højtærede Minister gennem § 5 søger at muliggøre det for Kommunerne at tage de fornødne Hensyn i saa Henseende og for et vist Tidsrum ad Gangen sætte sig selv, om jeg saa maa sige, paa det Niveau, hvor de mener, vedkommende Egn, vedkommende Kommune økonomisk set og med Hensyn til Leveniveauet staar. En saadan Graduering, en saadan Ansættelse i Skalaer under en eller anden Form er sikkert nødvendig. Atter her kan man naturligvis fra nogle Sider mene, at det kunde ske og burde ske paa anden Maade, og jeg er fuldkommen sikker paa, at det her for den højtærede Minister kun drejer sig om Princippet, og skulde man under Udvalgsbehandlingen eller allerede her i Salen komme med gode Ideer, som kunde bidrage til at løse denne i øvrigt særdeles vanskelige Opgave lettere og nøjagtigere, saa nærer jeg ingen Tvivl om, at baade den højtærede Minister og Venstre vil være fuldkommen villige til at modtage ethvert godt Raad og enhver fornuftig Henstilling i saa Henseende.

Saa kommer de højst vigtige Bestemmelser, som er samlet i § 6, og som fastslaar, som jeg allerede tidligere har nævnt, hvilke Indtægter en Aldersrentenyder kan have, samtidig med at han helt eller delvis oppebærer Aldersrente. Jeg er fuldkommen klar over, at her ligger en af de største Vanskeligheder ved dette Lovforslag, og denne Vanskelighed hænger i Virkeligheden sammen med Forhold, over hvilke intet Parti og intet Ministerium er Herre. Den hænger ganske simpelt sammen med, at ingen i Øjeblikket formaar at sige, hvad en Krone vil være værd om et Aar eller to eller tre. Det skal her i Virkeligheden slaas fast, hvor meget et Par gamle Mennesker paa 65 Aar eller 68 Aar maa have i aarlig Indtægt ad den ene eller den anden Vej, samtidig med at de kan oppebære Aldersrente, og at det er uhyre vanskeligt paa rette Maade at slaa dette fast, vil man forstaa, naar man blot ser eller dog prøver at se en lille Smule